

Sygn. akt I CZ 106/09

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Stanisław Dąbrowski

w sprawie z powództwa H.B. i T.B.

przeciwko miastu W.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2009 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 8 września 2009 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów H. i T.B. od wyroku tego Sądu z 8 kwietnia 2009 r., uznając, że nie została ona opłacona, mimo wymagania przewidzianego w dawnym art. 130² § 3 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie powodowie wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Trafnie skarżący zarzucają, że art. 130² § 3 k.p.c., który uprawniał do odrzucenia bez wezwania o uiszczenie opłaty środka zaskarżenia wniesionego przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego podlegającego opłacie stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia stosuje się do postępowań wszczętych po dniu 1 lipca 2009 r. (art. 8 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. Nr 234, poz. 1571). Skarga w niniejszej sprawie została wniesiona 27 sierpnia 2009 r. Zgodnie zaś z przytoczoną przez Sąd Apelacyjny uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, skarga kasacyjna nie stanowi prostej kontynuacji dotychczasowego postępowania w sprawie, lecz wszczyna nową sprawę ograniczającą się do kontroli zaskarżonego orzeczenia pod kątem zgodności z prawem. Jest to stwierdzenie dość oczywiste, skoro zważy się, że postępowanie w sprawie zostało zakończone prawomocnie z datą wydania przez Sąd drugiej instancji wyroku z 8 kwietnia 2009 r., a skarga kasacyjna została wywiedziona dopiero w dniu 27 sierpnia 2009 r. W związku z tym należy uznać, że art. 130² § 3 k.p.c. nie mógł mieć zastosowania w niniejszej sprawie, a Sąd Apelacyjny przed odrzuceniem skargi powinien był wezwać powodów do uiszczenia należnej opłaty na zasadach ogólnych (art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 130 § 1 k.p.c.).

Z tych względów zażalenie należało uwzględnić (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.).